

ТЕКТОНІЧНІ НООПРОЦЕСИ В СОЦІОГУМАНІТАРНІЙ СФЕРІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ «ПРАВДИВОЇ НООІСТОРІЇ УКРАЇНЦІВ»

Корсак К. В., Корсак Ю. К.

1. Фундаментальні вступні положення

Безперечним гегемоном планети стала популяція понад 8 млрд. «подвійно розумних Номо (надалі – HSS)», що продовжує збільшувати чисельність на дві особи щосекунди і, як доводять провідні науковці ([1 – 3].¹ та ін), прискорює рух до повної загибелі (до Колапсу-XXI). Заперечуючи «подвійний розум», HSS у своїй еволюції сьогодні сягли стану не кризи, а повного розпаду. Доказом цього є не тільки факт зростання кількості локальних конфліктів, а й безплідність всіх останніх колективних наднаціональних форумів, конференцій, зібрань (G7, G20, ООН, ЄС, СБ, ОЕСР та ін.) щодо вказівки засобів порятунку. У них взяли участь понад чверть мільйона державних керівників, лідерів у політиці й економіці, провідних науковців, експертів і журналістів.

Кожного разу організатори вносили у порядок денний вирішення трьох великих завдань: 1) оцінити сучасний стан людства в аспекті загроз для його існування; 2) скласти рейтинговий список згідно їх пріоритетності та небезпечності; 3) вказати шлях і засоби гарантованого порятунку всіх HSS. Завжди успішно виконували перше завдання, а в другому акцентували як № 1 міфічну загрозу «глобального потепління». Насправді сучасна «карбонізація атмосфери» аж на третину підвищила річну продуктивність біосфери і навіть розпочала збільшувати площу зелених теренів.

А от завдання щодо вибору шляху і засобів ліквідації Колапсу-XXI не виконано жодного разу і завжди все обмежувалося закликами до розширення національних парків без пояснення того, яким чином годувати все більше населення на все менших полях і луках. Парадокс ситуації полягає в тому, що серед 15 364 біологів не відшукалося жодного, який би згадав про нові бактеріальні ноотехнології швидкого перетворення довільної органіки в білковий мікрофарш (тут лідером є технологія «протеїн Фу») та інші складові якісної і безпечної їжі. Тимчасом, поширення спор Фу (*Fusarium yellowstonensis*) вже могло б назавжди ліквідувати білковий голод і «звільнити для комфортного заселення» мало не всі орні землі. Вкажемо, що у США подібні ноопроцеси дозволені тільки у сфері веганських продуктів, а

¹ Alvin Toffler (1980). *The Third Wave*. Bantam books. New York * Toronto * London * Sydney * Auckland. 2. Dennis Meadows, Donella Meadows, Jorgen Randers. *Limits to Growth*. – М.: MSU, 1991; *Beyond Limits to Growth*. – М.: Progress, 1994; *Limits to Growth. The 30-Year Update*. – М.: ІКС “Academkniga”, 2008. (in Russian). 3. World Scientists’ Warning to Humanity: A Second Notice / William J. Ripple, Christopher Wolf, Thomas M. Newsome, Mauro Galetti, Mohammed Alamgir, Eileen Crist, Mahmoud I. Mahmoud, William F. Laurance, and 15,364 scientist signatories from 184 countries // *BioScience*. 13 November 2017 (URL: <https://academic.oup.com/bioscience/advance-article/doi/10.1093/biosci/bix125/4605229>). Appeal 22-03-2026

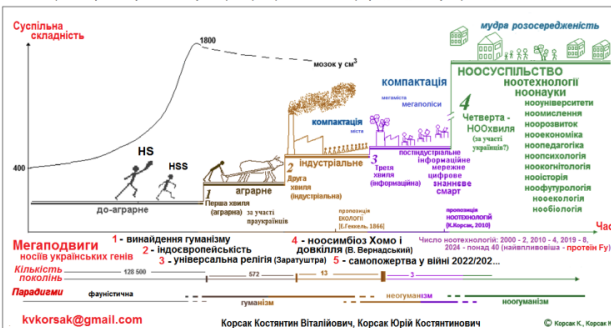
Європейський Союз проголосив потребу поширення бактеріальних виробництв [4]², але не профінансував жодного великого реального проекту.

Провідний автор вів моніторинг нових нанотехнологій і в 2000 р. помітив серед них перші дві *екологічно ідеальні* (нанофотокаталізацію і отримання біопластиків через використання ціанобактерій). Коли подібних стало чотири, у 2010 р. вказав на шлях порятунку людства від Колапсу через заміну всіх екодеструктивних виробництв екологічно ідеальними, запропонувавши для них назву «*ноотехнологій*» на знак того, що вони прибули з передбаченої нашим генієм В.І. Вернадським (1863–1945) ери світлого майбутнього, яку він назвав «*ноосферою*» [5; 6]³. Всі наші спроби скерувати HSS на шлях ноопорятунку були невдалими, але в 2024 р. Національна академія наук України визнала реальність десятків ноотехнологій й опублікувала нашу статтю [7]⁴, що містить головне досягнення – рис. 1, створений для психозахисту українців. Він вказує на події минулого, сьогодення і розвиток ноомайбутнього та шлях порятунку.

Психозахист-2023 громадян України на основі ноофактів про минуле і майбутнє

Мегачинниками впливу на всіх Ното є невідомі для ЗМІ ноореволюції №1 і №2, до яких приналежала №3

№1 полегка в заміні екодеструктивних навіяних виробництв ноотехнологіями, що надають людям потреби і лікують довкілля (пошуку - по Noosphere)
№2 менш помітна і полегка у створенні правдивої картини всієї еволюції на основі ізогенного та іншого давання і сканування органічної складової
Музейні і нових артефактів. Вже довела, що Доля (чи Бог?) доручила носіям українських генів рятувати людство
№3 найстарша і стосується Штучного інтелекту. Вона різко прискорилася восени 2022 року і йде на допомогу ноореволюціям №1 і №2

P.S. Хотимо попередити всіх про те, що на Заході з певних причин ще відстоюють тому вирішили заборонити всі слова з літерами "ноо" у виданнях зі світу Science&Arts за єдиним винятком. Цей виняток - термін "ноосфера", що означає уявну "вернадівську" навколишню криї-оболонку, яку формують взаємозв'язки думки мільярда Ното. Тому ноореволюції рухаються з України і від час у черговий раз заляжуть все майбутнє людства.

Рис. 1. Поліпшена «тоффлерівська хвилюва модель еволюції» як засіб психозахисту на основі правди про Prehistory, сучасність і майбутнє [7, ст. 49]

² EU-funded project paves path toward new era of protein sustainability (URL: <https://www.proteinreport.org/newswire/eu-funded-project-paves-path-toward-new-era-protein-sustainability>) (19-04-2023) Appeal 5-11-2025

³ Vernadsky, W. (1925). L'autotrophie de l'humanité [El. resource] / *Revue générale des sciences*. 1925. No. 17/18, pp. 495–502 (URL: <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k171004/f500.item.zoom>). 6. Vernadsky V. I. (1944). A few words about the noosphere // *Successes of modern biology*. – 1944. – No. 18, issue. 2. – P. 113-120

⁴ Korsak K., Korsak Y. (2024). A real path to the complete elimination of the threat of Collapse-XXI due to the development of noosciences / *Svitoglyad*. 2024, No. 2, p. 49-51 (URL: <https://www.mao.kiev.ua/biblio/jscans/svitoglyad/svit-2024-19-2/svit-2-2024-korsak-012.pdf>) (in Ukrainian) Appeal 21-03-2026

Серед найважливішого на рис. 1 – наголос на трьох революціях, що розпочали глобальні позитивні зміни через ноопрогрес. В цілому, будемо вважати рис. 1 достатнім поясненням того, як HSS зможуть урятуватися від загрози Колапсу-XXI і жити надалі у симбіозі з вилікуваною біосферою, та перейдемо до висвітлення головної мети цього розділу – пропозиції «Правдивої нооісторії українців» як засобу перемоги над рашистською пропагандою і здійснення удосконалення національної історичної політики й освітньої сфери.

2. Виклад основ «Правдивої нооісторії українців»

2.1. Про явище наукових революцій на прикладі нооісторії і фізики

З історії науково-технологічних досліджень впливає їх нерівномірність. Тривалі періоди повільного накопичення знань мали наслідком відкриття хоча б одного «**Мегафакту-1**», який неможливо було пояснити на основі наявних вимірів і теорій, що примушувало відмовлятися від попереднього і намагатися створити обладнання для вивчення цілком нового і ще незнамого.

Такі процеси називають «*науковими революціями*». Зі шкільного курсу фізики найкращим прикладом «Мегафакту-1» вважаємо дослід французького вченого А. Беккереля (1852–1908), який у 1896 р. випадково відкрив явище радіоактивності урану й інших важких елементів, що започаткувало грандіозні події в точних науках і зумовило рух HSS до вершин технологій і появи загрози Колапсу-XXI.

На наш погляд, в усій сфері гуманітарних наук сьогодні відбувається аналогічна революція зі створенням цілком нових знань, які знецінюють накопичене раніше і примушують діяти в умовах розмежування, наприклад, «старої історії» як сукупності мінімуму фактів (черепків, відщепів кременів та обсидіанів, кісток, які називають «археологічною культурою») та пов'язаних з ними багатьох гіпотез і припущень щодо віку та інших характеристик, і «нооісторії» як сукупності вимірів віку артефактів і секвенування (розшифрування) ДНК та інших біосполук їх органічної складової. Тут вже йде революція в історико-археологічному секторі, започаткована рівно через 100 років після дослідів А. Беккереля у вигляді початку акуратних розкопок невисокого і розлогого горба *Гебеклі-Тепе*, який розпочали споруджувати наші пращури у Східній Туреччині 13 500 років тому і покинули через 4 000 років. Головна заслуга у вивченні цього «Мегафакту-1» для всієї історико-археологічної сфери належить уже покійному німецькому археологу Клаусу Шмідту (1953-2014), який розкопав лише кілька відсотків, але й цього вистачило для появи «*нооархеології*» як комплексу кількох точних наук.

З безлічі фото Гебеклі-Тепе ми обрали осінній знімок (рис. 2) розкопок на початковому етапі до зведення для зручності туристів системи доріжок і величезного тенту. Добре видно найстарішу «*кільцеву мегалітичну арену (КМА)*» на передньому плані, білі захисні тканини, підпірки для стабілізації великих плоских і паралельних одна одній Т-подібних плит у центрах арен, а також множинність споруд, яких увесь горб може містити кілька десятків. Місцеві мешканці «не поважали» горб з мегакаменями, який не можна було орати, а тому стягали до нього каміння з околиць й вирощували плодіві дерева.

Рис. 2. Вигляд розкопок Гебеклі-Тепе восени до спорудження тентів

Фото зроблене у вологий осінній період у напрямі на захід, де помітні вершини турецьких хребтів. Перед ними йде долина річки Євфрат, а позаду фотографа аж до Перської затоки простягається велика рівнина «Межиріччя» (Месопотамії), на якій нащадки будівельників Гебеклі-Тепе й інші племена через тисячі років організували набагато молодші цивілізації – шумерів, аккадців, вавілонян, асирійців та ін. Багатьом на планеті не сподобався К. Шмідт та його відкриття, але заперечити Мегафакт-1 не змогли ні судовий позов з вимогою заборонити поширювати «все про Гебеклі-Тепе», ні сучасне «зменшення» віку КМА у найновіших джерелах аж до 10 000 років.

Заключним зауваженням вкажемо на те, що в історії фізики не було спроб заперечити відкриття А. Беккереля, а от досягнення К. Шмідта в археології намагаються знецінити навіть сьогодні й проголошують початки цивілізацій тільки з шумеро-аккадців. Ще одне дивне непорозуміння полягає у відмові використання «світовою наукою» словосполучення «*пенепленні цивілізації*» для позначення тих перших культурних соціумів, які виникли на пенепленах – плавно-горбкуватих теренах майже дощенту еродованих дуже великих гірських хребтів. Ерозія вивела на поверхню їхні «корені» й зробила доступними для винахідливих HSS речовини для виготовлення знарядь з каменю (кремені, обсидіани, нефрити тощо), самородків окремих металів (золота, срібла, міді та ін.), великої кількості доступних руд, різних видів глини і багато чого іншого, чого не було в дельтах чи на річкових заплавах. Тому ми пропонуємо однаково старанно відтворювати Prehistory *пенеплених* і класичних *алювіальних (річкових, заплавних) цивілізацій*.

2.2. Феномен Гебеклі-Тепе й участь українців у ліквідації канібалізму

Одразу уточнимо, що мова йтиме про «*носіїв українських генів*», але для лаконічності використаємо одне слово – «*українці*».

Ми та усі співвітчизники належимо до «подвійно розумних HSS», які в фізіологічному сенсі виділилися серед інших HS третину мільйона років тому. З незрозумілих причин пращури розпочали реалізувати свої переваги не одразу, а тільки з межі 70 000 років тому на африканському континенті в зоні

його розлому на дві частини. Пращури дуже удосконалили зброю (луки зі смертельно отруйними стрілами) і посилили соціальну організацію, що мало наслідком перетворення їх у безперечних володарів планети й поступове усунення всіх конкурентів.

Для лаконічності викладу будемо спиратися на авторський рис. 3, на якому намагалися врахувати навіть найновіші досягнення світових наук. Поза вказаною на ньому територією перебувають дві з трьох зон появи витоків українських генів – в Північній Ефіопії (вік 60 000 р.) і на Західному Алтаї (27 000 р.). Третім витоком були кроманьйонці, що прибули з Півдня в Європу і приблизно 45 000 років тому створили конкуренцію неандертальцям. Нагадаємо Мізинську стоянку на Чернігівщині, де знайдено сліди їх життєдіяльності, що спиралася переважно на полювання на мамонтів і використання кісток і шкур для жител в умовах холоду, а також музичних інструментів, гарних браслетів з вишуканим різьбленням та всього іншого.

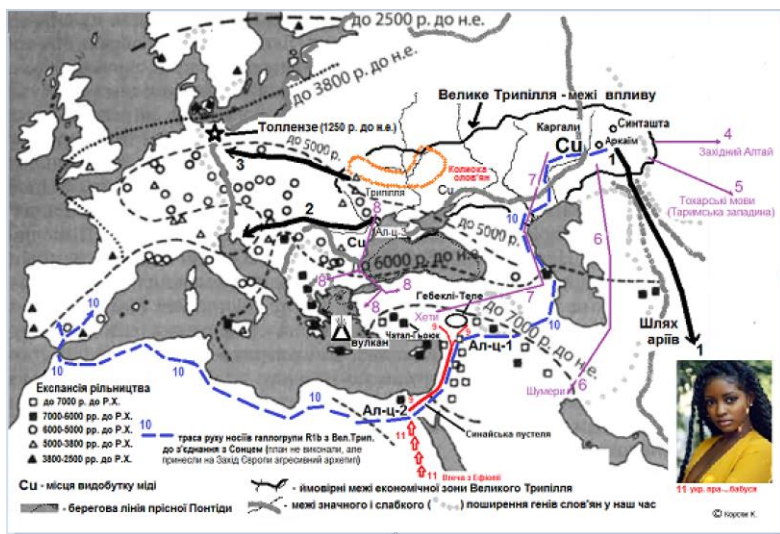

Рис. 3. Нова авторська схема появи, життя і подвигів носіїв українських генів

Генетичний слід фізично досконалих кроманьйонців в сучасних українцях малий через невелику чисельність мисливців на мамонтів. Вони пізніше влилися в групи прибульців-напівпігмеїв з Північної Ефіопії і потужних аріїв – мисливців з Алтаю. Перші мали дуже комфортні природні умови, але перебували серед більших та агресивних сусідів, які знищували «коти-горошків» і полонили красунь-жінок. Довелося тікати уздовж Нілу по трасі «11». Але вкрита високими очеретами дельта була пасткою, а не сховком, бо з двох боків мала непрохідні пустелі. На щастя, після тимчасового зникнення

50 тис. років тому Синайської пустелі групи майбутніх євреїв, палестинців, курдів, вірмен, європейських фермерів та українців по трасі «9» потрапили в безпечні умови Східного Середземномор'я [8]⁵. Там було просторно, мало хижаків і навіть вплив фауністичних законів з їх канібалізмом аж до закінчення Льодовикового періоду 15 тис. років тому був «помірним».

Та нові природні умови були настільки неприйнятні, що для порятунку наші пращури змушені були активізувати інтелект і здійснити «*мега-подвиг-1*» – *винайти засоби повної ліквідації канібалізму*. Для цього найрозумніший серед них «*пращур-геній Y*» сформулював перший науковий світогляд і систему пошанування могутніх законів Природи; ідею толерантності й рівності всіх Ното як основу пратрипільського гуманізму; винайшов *кільцеву мегалітичну арену (КМА)* як ефективне і переконливе навчальне приладдя; логікою і красномовством переконав кількасот дорослих з різних племен (всі збиралися на «диких полях» збирати щорічні врожаї зернових і бобових) спорудити першу з них (на передньому плані рис. 2) і разом з іншими розпочати одомашнення рослин і тварин для життєзабезпечення без необхідності з'їдати сусідів.

Перша споруда (КМА) віком 13 500 років одразу виявилися дуже досконалою і являла собою не просту «огорожу». Це слово доволі поблажливо використовував Клаус Шмідт, який дуже якісно проводив розкопки, точно описував знайдене в багатьох публікаціях. Загалом він пояснював все бажанням «жнивварів» спорудити щось сакральне на честь попередніх генерацій, так і не зробивши наголос на тому, що кожна КМА були неймовірно досконалою для тих часів «пригоризонтною обсерваторією». Вона давала змогу організовувати «лекції» для молоді та дорослих, пояснювати «обертання всього» навколо лінії, що посередині між двома вертикальними Т-плитами вказувала на яскравий Сіріус, який тоді був Полярною. Так навіть уночі отримувати точну орієнтацію на сторони світу, а в моменти появи (чи зникнення) диска Сонця по знаках на кільці плоских плит з непоганою точністю отримували дані про дні року (на рис. 2 видно, що КМА №1 зберегла тільки частину однієї Т-плити, а у кількох молодших помітно правильно розташування обох «орієнтаційних» плит).

Дуже важливо вказати на те, що зона поширення КМА охоплює тільки терени перебування наших пращурів, а в Палестині не знайдено жодної споруди. Звідти по світу поширилася не *гуманістична* парадигма, а протилежна до неї *атлантична* (чи «*західноєвропейська*»), що скерована на агресію, на багатства і використання гасла «мета виправдовує засоби». Досить якісну пропаганду атлантичної парадигми містить непогана з цілому книга Ювала Ноя Харарі [9]⁶. На наш погляд, великі наступні його твори цілкомитово невеликі й не варті уваги як проста компіляція чужих висловлювань.

⁵ Langgut D., Almogi-Labin A., Bar-Matthews M., Pickarski N. & Weinstein-Evron M. (2018). Evidence for a humid interval at ~56-44 ka in the Levant and its potential link to modern humans dispersal out of Africa // *Journal of Human Evolution*, 2018, V.124, pp.75–90.

⁶ Harari Y. (2014). *Sapiens. A Brief History of Humankind* / Yuval Harari. London : Harvill Seeker.

Змушені визнати, що через кілька об'єктивних причин українські фахівці-археологи не цікавляться «феноменом Гебеклі-Тепе» й розглядають етнографію українців тільки за останні 1 500 років. Тому ми в процесі створення своєї «Правдивої нооісторії українців» спиралися на зарубіжні джерела, але не вважали їх ідеальними. Критичний аналіз засвідчив поширеність у них значних недоліків. Наприклад, в матеріалах про Гебеклі-Тепе й інші місця з КМА ми не зустріли: 1) чіткої вказівки на їх найвище призначення; 2) достатньо переконливого обґрунтування особливостей конструкції КМА; 3) пояснення появи на горбі Гебеклі-Тепе багатьох КМА у результаті акуратного засипання старих приладів і виготовлення подібних до них нових; 4) того трохи кумедного факту, що «якість» КМА спершу була високою, пізніше стала знижуватися, а наприкінці перед відмовою від використання горба, кільцеві споруди були замінені прямокутними; 5) наведення причин того, чому будівельники приблизно 9000 років тому покинули Гебеклі-Тепе, акуратно засипавши споруди й більш-менш повернувши місцевості попередній вигляд.

Сьогодні ми вважаємо винайдене нами пояснення причини спорудження перших КМА та їх подальшої еволюції на основі гострого бажання працюючів назавжди ліквідувати канібалізм в цілому (міг же У мати родинні втрати через цей «фауністичний закон») достатньо переконливим та узгодженим з усіма археологічними знахідками. Будемо акумулювати дані про найновіше, пропагувати цю нашу теорію й стирати великі й малі «білі плями».

Попередній абзац ми вважаємо основною відповіддю на вказані вище «загадки 1) і 2)», тому перейдемо до відповіді на 3).

Витратне щодо часу й фізичних зусиль спорудження нових КМА поруч з попередніми ми можемо пояснити на основі наших знань про понад дюжину головних відомих рухів Землі наступним чином: прецесійний рух осі добового обертання Землі з періодом близько 26 тис. років зумовлював появу і зростання надмірних похибок і в орієнтації на Полярну, і у визначенні дат упродовж року. Як легко підрахувати, вони накопичуються за інтервал часу 400-500 років. Те, що замість підрихтовування споруди № 1 тогочасні «селяни» її передбачливо присипали для захисту від варварства і злив, акуратно й точно споруджуючи цілком нову № 2, в наших очах є переконливим доказом впливу праукраїнського, а не якогось іншого менталітету. Тут домінує і яскраво виявляє себе народна повага до старших, пошана до їхнього доробку, подяка за надання життя, за навчання і виховання. Вона настільки вагома і впливова, що не було випадків «підрихтовування» старих споруд зміщенням центральних Т-стовпів і різьбленням нових позначок на кільці з плоских плит.

Вважаємо для себе цілком обов'язковим нагадування читачам про ще один вельми важливий світоглядно-культурний факт. Це був випадково-природний катастрофічний чинник – грандіозний потік камінняччя і льоду з Космосу, що трапився в 10 950 р. до н.е. Він аж надто переконливо підтвердив і правильність всіх настанов прашура «У», і необхідність гарної поведінки та пошани до Небес хоча б через страх перед їх безмежною силою. Зображення подібного «хвостатого постраху» відтворене на одній з Т-плит на горбі Гебеклі-Тепе.

Дуже багато фактів про цю подію та її наслідки наведено у книзі [10]⁷, яку без ентузіазму чи з виразною заздрістю зустріла більшість науковців світу. Це космічне бомбардування не тільки спричинило глибоке і різке похолодання, а й пошкодило терени на південь від Гебеклі-Тепе. Будівельники круглих споруд побачили сліпуче небесне хвостате страхіття, відвідали сплюндровані місця й пізніше зобразили «комету» на одній з центральних плит Т-подібної форми чергового нового храму-обсерваторії. У нових публікаціях про Гебеклі-Тепе взагалі не згадуть про цю Т-плиту (!).

Для відповіді на запитання 4) найдоцільніше пригадати основи етології й особливості поведінки осіб чоловічої статі. Ось її короткий варіант: як тільки зникає спонукка перевершити в чомусь усіх інших без гострої потреби полегшити власне буття, Номо чоловічої статі виявляє свою високу схильність до лінощів і насамперед піклується про отримання значного результату з мінімальними зусиллями. Схоже, що на теренах поширеності КМА не проводили конкурсів їх краси і досконалості, тому нові споруди ставали все простіші та економічно ефективніші.

Для відповіді на запитання 5) ми побудуємо гіпотезу на основі виявленого факту відсутності споруд з КМА на теренах Палестини й Ізраїлю, хоч там різництво і скотарство виникло одночасно с місцями розселення наших пращурів, а відомий усім Єрихон має підстави змагатися за титул «найстарішого міста на планеті». Схоже, що там якось і чомусь «забрало виховного впливу», а тому замість пратрипільського гуманістичного архетипу сформувався набагато агресивніший і заплямований безліччю поганих учинків «атлантичний» чи «західноєвропейський». Його впливу могло вистачити для «витіснення» перших гуманістів на Захід і Північ. Для уточнень продовжимо наш виклад на основі досягнень нооісторії і рис. 3.

Отже, формування нефауністичної поведінки і зміцнення засад гуманістичного світогляду розпочалося за тисячі років до появи полів, стабільних селищ і дрібного скотарства. Розкопано десятки все більших і досконаліших поселень, знайдено докази поступового одомашнення злаків, гороху, дрібних копитних. Новітні розкопки західної частини Гебеклі-Тепе виявили існування стабільного поселення з житловими та іншими спорудами. Ми отримали можливість відтворити процес зміцнення засад **гуманістичного архетипу**, винайденого носіями українських і європейських генів.

Практично ідеальним втіленням гуманістичного праукраїнського архетипу стало відкрите селище Чатал-Гьююк (попередня назва – Чатал-Гуюк), яке після енергійного «кавалерійського» втручання ще в ХХ ст. у наші часи розкопують набагато професійніше, обережно і вивчають з використанням найновіших приладів. Відтворимо його вигляд на рис. 4.

⁷ Firestone, R. et al., (2008). Richard Firestone, Allen West, Simon Warwick-Smith. *The Cycle of Cosmic Catastrophes. Flood, Fire, and Famine in the History of Civilization*. Transl. Pomogaibo, A.F. M., Vieche (in Russian)

Рис. 4. Загальний вигляд поселення Чатал-Гьоюк, житлової кімнати і протохраму (з матеріалів музею у Веймарі)

Виявилось, що у віковому інтервалі 9-7 тис. років тому в цьому «аграрно-комуністичному» поселенні десятки поколінь його мешканців жили у спокої й безпеці, відмовлялися від убивств і грабежу, чесно й однаково працювали, підтримуючи один одного. Шанували чистоту, своєчасно відновлювали скромні й розумно прикрашені житла з необпалених й армованих блоків глини, забезпечували буття працею на полях і піклуванням про свійських тварин. Авторі переконані у тому, що пояснення «трипільської культурної загадки» полягає у тривалому існуванні подібних анатолійських та інших селищ, звідки новий архетип поведінки помандрував в Європу (нагадаємо про Лепенські Вир на Дунаї й інші поселення, які відкриють колись не тільки на суходолі, але й на дні Чорного моря на глибинах до 100-120 метрів).

Закінчимо наш аналіз «феномену Гебеклі-Тепе» невним узагальненням. Ми вважаємо, що це суспільне чудо стало можливим і тривало багато сторіч завдяки синергетичному впливу одразу трьох вагомих чинників: I) вдалому вибору переконливого і прийнятного для молоді світоглядного архетипу й закріпленню його через використання КМА; II) поширенню приблизно однакових занять і засобів життєзабезпечення для всіх мешканців селища; III) забезпеченню непоганих стандартів якості та безпеки щоденного життя.

Та третє досягнення могло спричинити все більшу заздрість «південних» сусідів, які не перейшли на засади миру і гуманізму, тому врешті пращури, як вказано на рис. 3, під тиском агресорів переселилися в Європу. Але наостанку, згідно праукраїнського архетипу поведінки з його пошануванням пращурів, «аграрні комунари» вирівняли поверхню горба і присипали його землею так старанно, що майже 7000 років ніхто не здогадувався про багаторівневе велике підземне селище з багатою історією, не турбував захоронення, не крав цінності й хатнє начиння, запаси обсидіану й вироби з нього і т.д. Радість археологів мало не безмежна, адже зазвичай на місці старих поселень будували новіші й використовували для цього все хоч трохи придатне. Тому Чатал-Гьоюк розкопують радісно, повільно і дуже акуратно.

2.3. Трипільські мегаподвиги носіїв українських генів

Як засвідчують на рис. 3 криві лінії позначень експансії рільництва і скотарства на захід до Атлантики, процес поширення наслідків неолітичного мегаподвигу-1 йшов повільно впродовж тисяч років через відсутність колісного чи розвиненого іншого транспорту. Знайдено перші вагомі докази того, що до появи турецьких проток наші пращури з чоловічими гаплогрупами I та J2 на серйозну кількість століть створили алювіальну цивілізацію у дельтах Дунаю, Дністра і Дніпра (позначка Ал-ц-3 на рис. 3, де крапки вказують на положення північного берега тогочасного глибокого прісного озера з назвою «Понтіда»). Через остаточне танення великих льодовиків з наповненого від океану Середземного моря солона вода через дві вузькі й мілкі протоки дуже повільно підняла рівень гігантського озера аж на 120 м й перетворила його в Чорне та Азовське моря, примусивши прашчурів з труднощами зміститися з дельт на сотні кілометрів північніше до перших височин і появи кромки лісів.

Там вони несподівано зустрілися з другою частиною носіїв сучасних українських генів – мисливцями-аріями (чоловіча гаплогрупа R1a). Вони були давнього алтайського походження, мали чималий зріст, фізичну досконалість й безперечний досвід полювання на великих і небезпечних звірів. Благаємо читачів – ніколи більше не називайте їх «арійцями»! Вони «арії», а похідний прикметник – «аріївський». Досить запозичувати чужі помилки.

Ця несподівана зустріч була феноменально щасливою для обох «українських корінців». Використані слова не перебільшення, а констатація поєднання двох досконалостей – чоловічої з Алтаю і жіночої з Ефіопії.

Добре відомі відповідальному автору закони **екології** й **етології** надають фундаментальні докази того, що злиття племен HSS з різними екологічними нішами (засадами отримання їжі) завжди відбувалося мирно і через поєднання технологій прискорювало прогрес. А от тотожність «ніш» гарантувала геноциди, що навіть сьогодні відбувається в Африці (в Руанді, Бурунді та ін.).

Взаємодоповнення ніш «африканців» і «аріїв» було настільки вдалим, що практично «миттєво» сформувалася рекордна в історії людства за своїми цивілізаційними якостями **Трипільська культура** з десятками мега-винаходів. Слова «з десятками мега-винаходів» є не компліментом прашчурам, а науковою констатацією багатьох культурних, соціальних, технологічних та інших досягнень. В своїй сукупності вони утворюють рекордне для всієї еволюції HSS досягнення, яке вже ніколи не буде перевершене (чи хоча б відтворене ще раз). Створений нами перелік «рекордів» надто довгий і вкажемо лише головні.

1) з десятків світових намагань одомашнити коней єдиною успішною в історії HSS стала приблизно 5 000 років тому спроба наших прашчурів у степах Таврії. Але вони поліпшили це досягнення і після багатьох зусиль в інтервалі 4200-4000 років тому вивели потужну і слухняну «домашню породу» з аномально міцною спиною як основу руху вершників і використання в якості «двигуна» в сімейному господарстві. «Слухняність» пояснюють закони етології через формування глибокої довіри й приязні між розвиненими істотами двох біологічних видів, якщо їхнього інтелекту вистачає на усвідомлення колосальної користі від дружиб і співпраці. Ця спілка коней і HSS легко витримала тисячі років і не втрачається навіть сьогодні. Змушені вказати, що

негативним наслідком цього винаходу стало те, що номади отримали грізну зброю для нападів на рільників і розпочали епоху «навал з Азії».

2) У час появи правобережного Трипілля-1 на теренах Анатолії і Болгарії вже існувало порівняно досконале гірництво і металургія міді на основі використання місцевих руд і ефективного березового вугілля. Воно через свою пористість та інші властивості забезпечувало у плавленні руд аж на 300 градусів Цельсія вищу робочу температуру, якщо порівнювати з природним вугіллям чи від щільнішого дерева (дуб, граб та інші).

Трипільці-арії спершу просто обмінювали поблизу Варни коней чи інші свої товари на вироби з металу, але самі вперто й активно шукали руди та самородки міді в Україні. Знайдене на Рівненщині та Луганщині їх не задовольнило й завдяки коням вони поширили пошуки далеко на Схід. На південному Уралі і в Північному Казахстані знайшли бажане і на основі поєднання якісної руди і березового вугілля надовго стали «рекордсменами світу». Вони винайшли й практично щоденно використовували довгу горизонтальну піч, на початку якої варили каші, посередині пекли хліб і коржики, а в кінці купка руди і березового вугілля давала бронзу (місцева руда містила потрібні для цього домішки). Це ще один «світовий рекорд трипільців».

3) Ми ще з 2017 р. пропонуємо поняття «**Великого Трипілля (ВТ)**» як економічної зони вигідного для всіх поділу праці між Карпатами і Північним Казахстаном з центром металургії на Південному Уралі (селища Горне, Аркаїм, Синташта та інші). Ця зона порівняно детально відтворена на рис. 3 з наголосом на слові Каргали – місці розташування великого і дуже зручного до використання родовища міді. Сотні років прашури добували руду (знайдено понад 35 000 шахт), отримували мідь і бронзу, виготовляли безліч потрібних речей, які продавали чи обмінювали на їжу. У цей мега-центр прибували купці-розвідники від більшості племен між Атлантикою і Китаєм, вивчали технології, запам'ятовували слово *береза* та інші технологічні теги і з різними спотвореннями переносили додому, формуючи грандіозну за охопленням і багатством *індоевропейську мовну сім'ю (ІЄМС)*. Це явище ми назвали «*мартотеговою експансією ІЄМС*» у важливій публікації 2017 року [11]⁸, що отримала підтримку спілок лінгвістів. Їм, як і нам, імпонував той незаперечний факт, що великотрипільці поширювали мир, знання і культуру, підтримуючи прогрес навіть відвертих ворогів, які бажали запозичити щось корисне від прашурів. Ось дуже переконливий доказ цього. Якщо використати Гугл-перекладач нашого слова «береза» на інші мови, то отримаємо такий ланцюжок (вказана його частина) спотворень, накопичених у процесі пересування з Великого Трипілля додому: береза – берёза – бяроза – brzoza – birke – birch – bouleau – betula – та ін. (це слово відсутнє в тих сучасних народів, прашури яких не відвідувати центри ВТ – koivu у фінів, urkia у басків та ін.).

4) Це одним незаперечним світовим досягненням фахівці вважають трипільську кераміку. Якісні глини і високий креативний інтелект прашурів

⁸ Korsak, K.V. & Lyashenko, L.M. (2017). The newest explanation of the origin and success of the Indo-European language family]. *Svitohlyad. – World outlook*, 5, 21–27 (URI: <https://www.mao.kiev.ua/biblio/jscans/svitoglyad/svit-2017-12-5/svitoglyad-2017-5-05-korsak.pdf>) [in Ukrainian] Appeal 24-03-2026

мав наслідком створення складних і досконалих печей-горнів та отримання з їх допомогою рекордно якісної кераміки в практично необмеженій кількості для потреб родин у двоповерхових і доволі комфортних «трипільських українських хатах». Але у часи тогочасного «кліматичного оптимуму» шашелі й інші споживачі деревини за півстоліття так ушкоджували каркаси житлових споруд, що трипільці їх спалювали дощенту і на підготовлених зазделегідь толоках спільно і швидко будували поряд цілковито нові. Саме цим ми достатньо логічно і по-науковому переконливо пояснюємо виявлені сьогодні поселення (Майданецьке та ін.) площею в сотні гектарів зі слідами багатьох тисяч будинків і рештками великих сакральних споруд.

Вважаємо, що через тогочасну відсутність коней не існувала небезпека нападів з боку піших номадів. Тоді рільники-трипільці не мали потребу скупчуватися в кількості десятків тисяч у протомістах і надто віддалятися від своїх полів, на яких працювати доводилося практично безперервно. Зауважимо, що українські автори зазвичай пояснюють це періодичне спалювання «вичерпанням родючості землі» і потребою шукати «свіже місце». Насправді трипільці мали кілька способів підтримувати родючість чорнозему (трипілля, органічні добрива та ін.), які ми уточнювати не будемо.

5) Є одразу кілька нооархеологічних доказів винайдення коліс (суцільних та зі спицями) саме на теренах життя і діяльності аріїв, а не десь у південних горах. Щороку арії бачили кочення безлічі куль порекотиполя. Випадкове зчеплення двох стимулювало думку про те, що вісь з двома колесами давала змогу рухатися на «колісницю». Наявні розкопки свідчать, що перша досконала двоколісна колісниця створена на Південному Уралі майже 3000 років тому. Саме звідси цей винахід поширився по всій Євразії (включаючи Китай).

6) Ефективне існування Великого Трипілля і привабливість запозичення його технологій для інших народів мало наслідком різноманітні впливи на Євразію упродовж майже 2 000 років. На рис. 3 фіолетовими й іншими стрілками 1, 2, 3,.. 8 ми вказали частину відомих нам «векторів мовних, технологічних та інших впливів». Ми не зустріли жодного доказу організації нашими пращурами геноцидного нападу на інші народи для знищення і заміни попередніх генів «нашими». Дивно – ця думка не поширена в науковому світі.

7) Серед інших більш рідкісних варіантів впливів наших пращурів на Євразію ми повинні вказати неминучі наслідки того, що купці-розвідники намагалися запросити до себе молодих гірників, металургів, майстрів з виготовлення колісниць. У них були факти для переконання. Вони могли наголошувати на те, що у наших поселеннях бракувало дівчат, що умови на Півдні будуть прекрасні з тотальним пошануванням від населення і найвищої влади. Саме цим легко пояснити той вже доведений науковий факт, що у чоловіків зі знаменитого Мохенджо-Даро нещодавно виявили гени зі степової України і ВТ. Автори цих генетичних вимірів не змогли пояснити те, що йдеться про гени надвідалених європейців, а не сусідніх народів з Персії.

8) Реалії життя населення ВТ неминуче (хоч і рідко) мали наслідком значні суспільні конфлікти навколо управління, поділу ресурсів та ін. Надійно підтверджені закони етології свідчать про бінарність майже усіх внутрішніх конфліктів – виникнення двох груп-суперників. Мораль і світоглядні цінності

трипільців цілковито виключали громадянські війни і передбачали вирішення серйозних незгод тільки через відкрите голосування всіх учасників на загальних зборах. Той, хто виявився у меншості, досліджував можливі місця переселення й пізніше отримував максимальну загальну підтримку для успішного досягнення нових теренів. Саме так ми можемо достатньо переконливо пояснити «появу нізвідки» шумерів у Південній Месопотамії, хетів у Східній Туреччині, гарамантів у Північній Африці і т.д. Вкажемо на те, що новітні палеогенетичні виміри надають підтвердження нашої пропозиції.

9) Приблизно чотири тисячі років тому, як вказано синьою пунктирною лінією 10 на рис. 3, по дуже довгому шляху від ВТ через Близький Схід і північ Африки для досягнення Сонця за горизонтом на конях і візках неспішно пішли нечисленні та згуртовані групи «ербінів» – носіїв чоловічої гаплогрупи R1b (арії мали R1a). Вони залишили по собі цілком помітний генетичний слід уздовж цієї траси серед засновників ісламу, єгипетських фараонів, частини народів Африки, але найбільше – в Іберії. Саме там через неможливість перетнути океан і таки досягти «нічного Сонця» ербіни у пароксизмі розчарування винищили чоловічу частину західноєвропейських «первинних фермерів», які принесли рільництво і скотарство з Анатолії разом зі звичкою зводити мегалітичні споруди на основі зразка – кільцевої мегалітичної арили. Незаперечним фактом є зникнення фермерів з їх гуманістичною парадигмою і перемога на Заході цілковито протилежної «атлантичної» (чи західноєвропейської) парадигми з її антигуманними проявами – геноцидами, війнами різного виду, релігійним фанатизмом, бузувірським спалюванням «відьом», хрестовими походами, постійними нападами на наших пращурів і споріднені народи у Центральній та Східній Європі.

Зробимо особливий наголос на тому, що 3250 років тому ербіни у бажанні зробити всіх слов'ян рабами не словесно, а реально, й остаточно заволодіти «бурштиновим шляхом» з Балтики на Південь зібрали рекордно велику для тих часів армію в півтори-дві тисячі воїнів і розпочали першу велику «блискавичну війну» атакою Помор'я з тогочасним ріденьким населенням лужичан (слов'ян) з їх варіантом трипільських технологій і відсутністю фортець. Нападники у битві на гребельці з містком через схожу на нашу Ірпінь болотисту річку Толлензе (вказано темною зірочкою на рис. 3) зазнали такого розгрому, що потім аж 2000 років збирали сили для нових атак гуманістів на Сході Європи. Попередимо усіх про те, що на Заході проросійські агенти чи звичайні українофоби поширюють цілковиту брехню про Толлензе і стосунки Заходу та Сходу. Вони ніколи не скажуть правду про чоловічі гаплогрупи R1b і R1a, не задають про участь перших у геноциді європейських фермерів, а будуть поширювати брехню про захоплення всієї Європи чоловіками з «ямної культури», що мали гаплогрупу R1a. Чітке врахування відмінностей у поведінці представників цих двох гаплогруп – дуже рідкісне явище серед усіх відомих нам провідних археологів та істориків країн Заходу.

10) Значні кліматичні зміни (чергування посух і вологих періодів) разом з природними катаклізмами діяли проти стабільності Великого Трипілья. Можливо, що головну фатальну роль зіграло цілковито грандіозне виверження в 1628 р. до нашої ери егейського вулкану на острові Санторині, яке

зафонтанувало аж у стратосферу 150-180 кубічних кілометрів мікропилу і газів. Вони сформували у Північній Півкулі раптову «пилову зиму» і примусили більшість населення найдужче ураженої східної частини ВТ спалити Аркаїм та інші поселення й переселитися в Індію та Персію з усім відомими наслідками.

11) Якщо вулкан був тимчасовим явищем, то тривалий кліматичний оптимум для степів перетворив номад з їх стадами коней у велику та практично постійну небезпеку для трипільців. Ці напади змусили пращурів поступово покинути Таврію, змиритися з командуванням кіннотників (у Скіфії) і обрати для постійного перебування заліснені терени «колиски слов'ян», виявленої авторами статті [12]⁹. Вона охоплювала невелику частину Польщі, наше Південне Полісся, Київщину, Сіверщину з Черніговом, південно-східний окраєць Білорусі, що ми не надто вдало вказали на рис. 3.

Ці та інші докази подій на Сході Європи свідчать про формування «Слов'янського світу» на основі мовних, культурних і технологічних обмінів та взаємодії, а не нафантазованих українофобами геноцидних атак «ямників». На рис. 3 сірими цятками вказані терени поширення чоловічої «слов'янської» гаплогрупи R1a, яку не змогли знищити ербіни – володарі Західної Європи.

2.4. Причини формування «Колиски Слов'янства» на теренах України

У межах вивчення й аналізу індоєвропейських досягнень наших пращурів нам залишилось використання новітніх нооархеологічних даних і фактів ліквідувати майже всі «білі плями» у темі «Формування Слов'янського світу».

Інтервал часу між битвою на Толлензе і піднесенням Кисва у ранзі столичного міста налічує приблизно 2000 років – зміна майже ста поколінь з частими рухами різних племен і народів з непоодинокими геноцидами, торгівлею не тільки матеріальними ресурсами, але й рабами обох статей. Місце східної частини Великого Трипілля зайняли «кіннотники з Азії», для яких тогочасний клімат був дуже сприятливим для вирощування коней.

Номадам завжди потрібні нові пасовища, не гребували вони й нападами на села і хутори рільників, тому не слід дивуватися тому, що трипільці змушені були поступово відступати з приморських степів спершу в лісостепи, а пізніше довелося рятуватися від нападників в густих лісах Північної України. Саме цим ми можемо цілком логічно й обгрунтовано пояснити формування порівняно стійкої території, окресленої помаранчевою лінією на рис. 3.

Ворог, мабуть, намагався атакувати лісові поселення слов'ян, але розвинена система перешкод (прихованих ям і ровів, загострених кілків, «небесних колод» і не найгіршої на світі зброї) швидко примусила степовиків покинути сподівання на грабіж сіл з назвами «Гута» і «Рудня» й захоплення всіх наших пращурів у рабство. На основі вже згаданих та інших нових нооархеологічних статей минулого року сформувалося повне та обгрунтоване уявлення про розташування «Колиски слов'янства», відтворене на рис. 5.

⁹ Gretzinger, J., Biermann, R., Mager, H. et al. Ancient DNA connects large-scale migration with the spread of Slavs. *Nature* 646, 384–393 (2025). (URL: <https://doi.org/10.1038/s41586-025-09437-6>). Appeal 21-03-2026

Рис. 5. Рішення міжнародних наукових колективів про розташування «Колиски Слов'янства» і провідної «Київської культури»

В рисунку 5 ми з українських джерел додали розташуванні найкраще вивченої частини «Змієвих валів» на Київщині. Їх реальна кількість була ще більшою, адже частина охоплювала Лівобережжя, простягаючись аж до Сум.

Загалом в Україні за радянські часи сформувалося дві протилежні точки зору на період побудови валів (хоч всі згодні, що це не транспортна, а оборонна споруда). Виконавці вказівок і наказів з Москви притримуються теорії «трьох братніх народів», тому навіть у наші дні підтасовують дані, зсуваючи побудову валів з долітописних часів до століть після прийняття християнства з очевидним бажанням включити у розгляд участь росіян.

Насправді ж потреба у розвитку оборонних споруд від номад на тисячах коней виникла ще задовго до нашої ери у часи формування у степах Азії великих і рухливих об'єднань номад. Тому спорудження перших валів налічує приблизно 2 100 років, а масове будівництво припало на середину 1-го тисячоліття нашої ери на часи регулярних і великих атак степових кіннотників.

У період Київської Русі відбувалося оновлення валів, але не будівництво великих нових. Як відомо, для тих неспокійних часів науковці проголосили «Велике переселення народів». Та наші пращури після розпаду Великого Трипілья не тільки не розчинилися в «морі нападників», а й зберегли територіальну, моральну та культурну цілісність, зробивши головний внесок у появу, зміцнення і формування всього «Слов'янського світу». До того ж, за сотні поколінь життя в «нестепових умовах і не на чорноземах» наші пращури набули кілька важливих мутацій:

- стійкість до холоду,
- спроможність пити молоко без обмежень,
- поліпшений сутінковий і нічний зір,
- ефективніше використання мало не будь-якої їжі,
- відчутний рівень імунітету від чуми, що стало однією з причин непроникнення «південних» епідемій на землі наших пращурів.

Не останню роль відігравало й те, що чоловічі щоденні заняття були настільки важкими і безперервними, що формували необхідну для виживання і перемоги витривалість у довготривалих рукопашних сутичках упродовж тисяч років. Наші пращури неодноразово зазнавали поразок у «степових» битвах з номадами, але жодні нападники довільної чисельності так і не перетворили нашу «Колиску» в подобу Скіфії, де горували кіннотники, а наші пращури працювали на них і на себе на полях і луках.

Не будемо збиткуватися в критиці тієї частини науковців, які вважають «витоком українців» тих скіфів, яких описав Геродот у своїй «Історії» та вказав усі їх дикунські звичаї, що концентрувалися в моменти захоронення вождів у гігантських курганах. Справжні скіфи та українці-слов'яни були істотами не просто «з різних часів», а з різних планет.

Закінчимо цей невеликий підрозділ вказівкою на те, що через розвиток подій в XIX і XX століттях світова й національна археологія часто виконували «політичні замовлення» і не цікавилася життям та діяльністю носіїв українських генів. Мало було фактів, що стосувалися життя і переміщень номадів в степовому поясі Євразії, адже ті не позначали траси свого щоденного руху вказівниками з каменю та висіченими на них текстами. Передбачаємо, що поліпшення обладнання і зростання чисельності колективів дослідників матимуть наслідком значне накопичення обсягу нооісторичних даних і створення набагато точнішої історії появи «Колиски Слов'янства» та її різноманітних впливів.

2.5. Участь носіїв українських генів у появі світових релігій (Заратуштра)

Обшир «Великого Трипілля» був гігантським не тільки територіально, а й у своїй культурній різноманітності. Винайдений ще в Леванті пратрипільський гуманізм разом з КМА як «навчально-виховним приладдям» протестується у своїх впливах від Атлантики і майже до Тихого океану. Пов'язані з ним моральні цінності стали поштовхом до винайдення одним з носіїв українських генів, відомим як «*Заратуштра*», першої на планеті досконалої монотеїстичної релігії – **зороастризму**. Хоч це був переважно індивідуальний вичин, але його світовий вплив виявився грандіозним і відчувається навіть сьогодні.

Коротко вкажемо, що *наприкінці періоду зникнення приатлантичних європейських фермерів у східній частині Великого Трипілля у поселенні Синташта на однойменній річці жив наш генетичний пращур, який став відомий як «Заратуштра (або Зороастр)».*

Йдеться про те, що він сам-один спромігся продумати і реалізувати на практиці глибинну революцію в мисленні мільйонів (якщо не мільярдів) людей і реалізувати перехід від локально-індивідуального чи племінного пошанування цілком конкретних форсмажорних сил і явищ Природи у формі більшої чи меншої групи відповідальних за них божків і богинь з морем притаманних Ното хороших і поганих рис у поведінці аж до найвищих сфер сприйняття дуже абстрактного, феноменально культурного і глибоко релігійного вчення про існування усього лише двох безтілесних богів та їх помічників.

За три тисячоліття про нього накопичився мало не океан розповідей, міфів і навіть письмових текстів, аналіз якого провела британка Мері Бойс (1920–2006). На самому початку свого великого тритомника про зороастризм

вона вказала, що єдиним автором цього видатного релігійного вчення був Зороастр (Заратуштра). На основі текстів з Рігведи й Авести вона ризикнула впевнено вказати, що він народився в 1700 р. до н.е. «на Схід від Волги», ймовірно – у Синташті (санскр. – *річка з поселеннями*). На основі відомих нам матеріалів висловимо припущення, що вказана дата припадає на заключну частину життя Заратуштри з його успіхами у поширенні свого винаходу, а народитися він міг на півстоліття раніше.

Але загалом інформація про життя Заратуштри доволі суперечлива. Наприклад, його перебіг розташовують у довгому інтервалі 1800–600 років до нашої ери, а за місце народження змагаються одразу кілька держав. Інтернет містить чимало інформації про нього, про розквіт зороастризму в іранських імперіях аж до їх завоювання ісламістами й організації все жорсткіших обмежень і кар для прихильників цієї релігії з виключно високими моральними нормативами. Для порядку частина пішла «у глибоке підпілля», кілька тисяч урятувалися в Індії й стали відомі як «парси» – все подібно до того, як в молодому Рядянському Союзі «релігія більшовизму» усувала з суспільного життя всі конкурентні вчення (включаючи й шаманізм). Зауважимо, що ревне виконання головних приписів зороастризму – *добра думка, добре слово і добре діяння*, а також святість слова, пошанування істини, справедливості, чесності й порядності гарантували й гарантують перевагу нащадків парсів над іншими можливими особами в серйозних політичних і економічних стосунках.

Вагомою підставою матеріальної частини інформації про Заратуштру було те, що обіч решток Синташти був виявлений гігантський курган. «Виявлення» (точніше – звернення уваги) його пошкоджених опадом і часом решток на березі річки Синташта сталося в 1972 р. Ця завдовжки півтори сотні кілометрів степова ліва притока Тоболу за тисячі років змила більшу частину поселення і нашкодила археологам. З доступних джерел випливає, що Великий Синташтинський курган, який у момент початку вивчення мав діаметр 87 м і висоту 4,5 м., був помилково віднесений до залізної доби і часів неприємних для нас усіх нападів монгольських орд. Таке ставлення і поспіх перед заповненням водосховища на Синташті пояснює і використання потужних бульдозерів, і не увагу до детального вивчення і збереження всього з центральної поховальної камери. У результаті в Уфі збереглися неістотні знахідки, а найважливіше – знайдена частина скелету – була скерована в московський Інститут археології разом з усім археологічним багатством. А пізніше через брак державного фінансування Інститут для економії коштів на аренду підвалу успішно «очистив його», відправивши всі колекції на гігантський полігон для міського сміття.

Це тим прикріше, що з високою ймовірністю назавжди втратили матеріальні рештки винахідника зороастризму, спогади і пошана до якого без державних чи інших втручань збереглися у пам'яті багатьох народів на тисячі років. Чи у знаменитій фразі «Як сказав Заратуштра...», поширеній після видання книги з такою назвою, автором якої є славетний на Заході філософ, психолог і філолог Ф. Ніцше (1844 – 1900), чи у набагато серйознішому вигляді – у зороастризмі, Авесті, Рігведі та одразу кількох народжених на цій основі світових релігій. На рис. 6 відтворено реконструкцію Мавзолею Заратуштри, розташування центральної камери і чималого розміру входу з колонами.

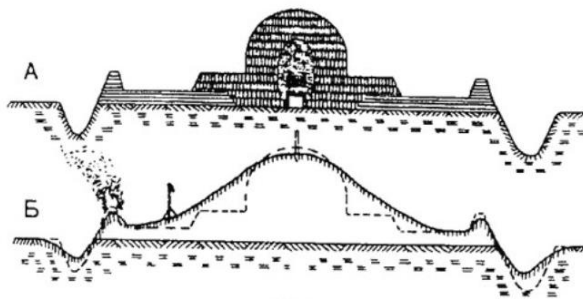

Рис. 6. Перерізи Мавзолею Заратуштри у початковому стані і після тисяч років кліматичних впливів

Не випадково після його смерті і спорудження вдячними співвітчизниками Мавзолею у відкрити для всіх центральну камеру з частиною тіла Учителя та однією-єдиною гарною керамічною посудиною ходило так багато людей, що утворилася бита дорога, помітна з космосу. Цікавість усіх народів до вчення Заратуштри була такою значною, що накопичилися гори правдивих і міфічних оповідок про його життя і творчість з моменту народження аж до смерті. До написаного іншими додамо наше особисте невелике твердження: ми були дуже приємно вражені тим, що про Великого Учителя *збереглися тільки позитивні спогади* і, схоже, ніхто й ніколи не сказав про нього поганого слова і навіть не винайшов правдоподібної брехні. Наведемо узагальнений опис його життя на основі наявної інформації.

Заратуштра зростав серед аріїв в атмосфері гуманістичного архетипу, повної рівності чоловіків і жінок та в переконаності в існуванні «вищих природних сил», яким треба було беззастережно коритися. Іншими словами, Заратуштра мав аріївський світогляд і відповідну систему моральних принципів. Але навколо нього не існувало природних матеріалів для створення такого переконливого навчально-виховного приладдя, яким були описані нами вище «кільцеві мегалітичні арени». У своїх роздумах він прийшов до логічного висновку – слід використати не конструкції з каменю й дерева, а переконливі висловлювання для досягнення бажаного виховного результату. На основі пратрипільського світогляду ще у віці до 30 років Заратуштра побудував таку піраміду ідей і фундаментальних тверджень:

1) світ і самі люди є ареною боротьби верховного божества **Добра** з його шістьма помічниками (*правдивістю, мудрістю, добрими думками, владою, здоров'ям і довговічністю*) і **Зла** (тут підтримка йде усього лише від *гніву і брехні*). Кожна людина має зробити цілковито самостійний вибір служіння одному з двох божеств;

2) існує потойбічне життя, всіх чекає страшний суд разом зі знищенням світу від космічної катастрофи й загибеллю всіх грішників разом зі Злом та воскресінням усіх хороших з додатковим їх доочищенням священним вогнем;

3) вогонь був ідеєю та зручним для реалізації її втіленням в усіх численних храмах на честь «Доброї Віри Вшанування Мудрості» (зороастризму),

а розлучення з померлими рекомендували при першій можливості проводити за стандартами Чатал-Гьоюка з використанням грифів та інших хижих птахів для очищення від плоті й подальшим збереженням сухих кісточок;

4) остаточно перемога Добра станеться тільки у віддаленому майбутньому і в потойбічному світі.

Від подібних міркувань легким і логічним видається перехід і до релігії Індії з центральною тезою про вічність душі, і до авраамічних релігій (три головні за часом оформлення – юдаїзм, християнство та іслам) з їх твердженнями про всевладного Бога з поєднанням доброти до обраних ним і кар для «поганих і неслухняних».

Його винахід, як і слід було чекати, не викликав палкого ентузіазму родичів, з яких тільки один ще молодий племінник поділяв погляди дядька. Той урешті обрав шлях проповідника і після відповідних мандрів досяг столиці тогочасної Оксіанської цивілізації (в майбутньому – Бактрії чи Балху) на родючих землях верхньої частини великої ріки Амудар'ї. Він винайшов оригінальний спосіб поширення власних ідей з відмовою від спроб волення на базарах чи втручання в розмови інших людей.

Заратуштра контактував тільки з тими, хто потребував його негайної допомоги в перенесенні якогось вантажу. Зустріти когось такого у часи відсутності транспорту в містах чи селищах тих часів було надзвичайно легко – майже всі все носили на собі. Та Заратуштра після закінчення транспортування дуже дивувався тим, що відмовлявся від плати чи іншої подяки, а натомість просив уважно послухати його пару хвилин. Цього часу йому вистачало для викладу основних положень 1) і 2) свого вчення.

Така нестандартна поведінка привернула увагу «охоронних служб» «Султана» і вони доповіли правителю, що в місті вештається іноземець, якого вони спершу вважали «розвідником». Та стеження за ним засвідчило, що він анітрохи не цікавився товщиною мурів чи чимось подібним, а намагався щиро допомагати фізично. Але завжди відмовлявся від оплати й обдаровував коротким викладом «якогось вчення».

Правитель наказав привести іноземця, послухав кілька хвилин добре відшліфовані пояснення Заратуштри і, схоже, миттєво змикитив, що Доля надає йому можливість поширенням «Доброї Віри Вшанування Мудрості» з безмежно простою ідеєю Добра і Зла реалізувати об'єднання всіх підвладних йому племен в цілісний народ шляхом утвердження нового вчення на місці сотень/тисяч місцевих божків (тобто ліквідувати надмірно впливовий *політеїзм*), відмінності між якими посилювали ворожнечу аж до безперервних війн і помст за реальні чи нафантазовані кривди.

Державні зусилля і практично необмежені кадрові ресурси дали змогу успішно тиражувати вчення Заратуштри на теренах тогочасної Бактрії, адже все життя Великого Вчителя було бездоганим і поширення молодого релігії йшло не на базі примусу чи примітивного підкупу, а через пропозицію благородства, порядності, фактично – альтруїзму з очевидним підвищенням якості і безпечності щоденного життя. Не дивно, що вдячні сучасники не пошкодували зусиль для спорудження грандіозного для тих часів і одночасно вражаюче скромного Мавзолею Заратуштри у Синташті.

Можемо порадити самостійно ознайомитися з тим, як саме формулювання головних положень зороастризму та Авести зумовило появу авраамічних світових релігій, винайдення 10 Заповідей та інших подібних фундаментальних основ того, що зараз входить у високоцивілізовану мораль.

Але не забувайте, що найглибші витoki хороших сучасних релігій слід шукати не в Синташті чи на тюркських теренах, а в Гебеклі-Тепе, Центральній Анатолії, в культурі Трипілля, в довготривалих впливах Великого Трипілля, в переміщенні більшої частини «всього хорошого» на південь після вибуху Санторину, коли основний потік «озброєних зороастризмом» наших віддалених прашурів пішов у Персію та Індію, а невеликий «струмочок» завершив замкнену траєкторію й повернувся на Близький Схід, стимулювавши там відновлення прадавніх поглядів у варіанті культурних досягнень еллінів.

Та це сталося вже на цілком новій семантичній основі та з заміною пратрипільської народної демократії з повною рівністю двох статей на всевладдя одного Бога і його представника унизу на землі (очевидно – диктатора, якого по-різному називали в різних державах).

2.6. Четвертий мегаподвиг українців – наукові вчення В.І. Вернадського

Змушені стисло узагальнити головне життєве досягнення відомого носія українських генів Володимира Івановича Вернадського (1983-1945), про якого громадяни СРСР знали надто мало. Навіть сьогодні у нас не поширене розуміння того, що саме він, а не А. Ейнштейн (1879-1955) з його двома теоріями відносності, найвагоміше претендує на позицію «світового наукового генія №1». Він здійснив мегаподвиг-4 носіїв українських генів, який усвідомлюється лише сьогодні.

Більша частина цього індивідуального подвигу була реалізована в роки його вимушеного перебування в Парижі на початку 1920-х років. Йдеться про його відкриття у темах «Будова Землі» і «Порятунок людства». У першій він вказав на помилковість загальноприйнятої моделі планети з грандіозним залізним ядром і довів, що головним елементом є водень (мало не 2/3 загальної кількості атомів), а далі йдуть кремній, магній, кальцій та інші. Залізо має відчутний внесок у масу, але не в кількість атомів.

В.І. Вернадський дуже радив вивчити роль водню, дослідити всі реакції за його участю і навчитися вловлювати водень у процесі його виділення з літосфери для отримання енергії та багатьох інших потреб. Схоже, що початок ХХІ ст. вже відзначений «підвищенням цікавості до водню».

У темі «Порятунок людства» В.І. Вернадський на основі обчислень і багатьох фактів переконливо довів, що порятунок людства в умовах зростання чисельності та потреби підвищувати якість і безпеку життя можливий тільки тоді, коли НСС навчаться самі собі виготовляти їжу без плундрування біосфери [5]. Саме це й відбувається у даний момент шляхом прискореного винайдення і застосування бактеріальних та інших ноотехнологій, про які ми писали на початку розділу і загалом опублікували десятки статей.

Та світ в цілому не тільки ігнорує передбачені В. І. Вернадським рятівні для НСС ноотехнології, а й робить грандіозні помилки в оцінці сьогодення. Кілька

років тому ми оприлюднили важливу колективну статтю [13]¹⁰. Там проведений детальний аналіз усіх головних наукових досягнень нашого генія щодо дослідження планети і досягнення позитивного прогресу людства в майбутньому. Серед іншого була пропозиція звернути державну увагу на необхідність включення поряд з метаном у перелік державно-стратегічних речовин природного водню (Україна має перспективи його видобутку у великих обсягах). Вона, на жаль, не викликала загальнодержавного інтересу. Будемо сподіватися на позитивні зрушення в майбутньому.

ВИСНОВКИ

Найвищу актуальність використання викладеної вище першої версії нашої нової дисципліни «Правдивої нооісторії українців» ми вбачаємо в її негайному використанні для повного знищення рашистської антиукраїнської «історичної брехні» та ознайомлення всієї планети з величезним внеском носіїв українських генів у порятунок всієї популяції «подвійно розумних Номо» в моменти криз і загострення різноманітних небезпек. Очевидно, що це може статися тільки у разі перетворення правдивого знання про Prehistory в державний інструмент тотального використання в політиці та освіті.

Але це лише частина національних потреб і перспектив. Бажання керівників освітньої сфери Вітчизни поєднати в один фундаментальний предмет «Історію України» і «Світову історію» має реальну перспективу тільки у разі концентрації всіх кадрових та інших ресурсів на створенні небаченої на всій планеті «Правдивої нооісторії людства», яка буде побудована на все більшій кількості фактів та інструментальних вимірів представників молодих ноонаук, які ми вказали вище у сподіванні, що їх кількість зростатиме.

Автори мають снагу і багато нооінформації історико-археологічного плану й продовжують накопичувати її безперервно. Ми готові допомагати науковцям, колективам і відповідальним організаціям у наданні їй для навчання і швидкого використання. Раніше нас ігнорували, але прискорення прогресу світової нооісторії в останні роки свідчить про появу можливості створення в Україні інтегральної дисципліни з можливою назвою «Правдива нооісторія людства».

АНОТАЦІЯ

Світ і наша Вітчизна перебувають у розпачі та входять у майбутнє через точку біфуркації з відсутністю однозначного шляху позитивного прогресу. Наднаціональні конференції, форуми і зібрання лідерів у політиці, економіці та в науках констатують загрози, але не вказують засоби їх ліквідації й

¹⁰ Korsak K., Talanchuk P., Davydenko G., Kiryk T., Pokhresnyk A., Korsak Yu and others (2022). Ancient noopredictions V.I. Vernadsky and their current consequences for the world, Ukraine and Russia. *International scientific journal «Grail of Science»*, №14-15 (May; 2022) with the proceedings of the: III Correspondence International Scientific and Practical Conference “Scientific researches and methods of their carrying out: world experience and domestic realities”, May 27th, 2022 by NGO European Scientific Platform (Vinnytsia, Ukraine) LLC International Centre Corporate Management (Vienna, Austria). Pp. 469–486. (DOI 10.36074/grail-of-science.22.10.2021. 084) (URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/issue/view/27.05.2022/749>) (in Ukrainian) Appeal 25-06-2026

припинення руху від локальних конфліктів до останньої війни «за рештки світових ресурсів». Агресори до межі можливого активізували пропаганду історичної брехні чим додатково ускладнюють українцям шлях до перемоги і післявоєнного відновлення. Ми пропонуємо глобальний порятунок через перехід на екологічно ідеальні ноотехнології й оцінку сьогодення як початку трьох меганоореволуцій (№ 1 – виробничої, № 2 – гуманітарної, № 3 – Штучного інтелекту) з «позитивними змінами всього і всюди». У цьому розділі колективної монографії автори акцентують факт тектонічних і повних змін в гуманітарній сфері через появу молодих наук, зокрема **нооісторії** як все більшої сукупності точних знань на основі датування артефактів і секвенування ДНК та інших біосполук їх органічної складової. Ця наука після 2025 р. надала нам можливість створити основи **«Правдивої нооісторії українців»** як переможної зброї проти сучасної рашистської історичної брехні й засіб модернізації всієї національної соціоекономічної та навчально-виховної сфери. Сьогодні маємо шанс на швидке поширення нооісторичної правди про подвиги наших пращурів для тотального знищення українофобії й перетворення Вітчизни у лідера і рятівника людства.

Додаток 1

Ноонауки про появу росіян та їх збоченої культури

Відповідальний автор зростав і навчався в Радянській Україні як білінгв у сфері точних наук, а не фахівець з російської культури чи компаративістики двох мов. Але реалії життя викладача і вихователя молоді інколи примушували давати чесні відповіді на «гострі запитання». Вперше публічно це сталося восени 1972 р. в Державному університеті імені Т.Г. Шевченка (КДУ) на лекції зі спецкурсу «Основи теорій відносності А. Ейнштейна» для найкращих студентів України. На початку всі погодилися з «принципом рівноправності», що передбачає однакову досконалість головного мозку усіх присутніх, де перевага лектора полягає тільки у більшому віці й обсязі накопиченої інформації. Спершу не було зауважень з приводу того, що ми в українському університеті № 1 спілкуватимемося українською мовою. Згаданий «принцип» передбачав і свободу запитань, тому ніхто не був здивований, коли на початку чергової лекції з куточка аудиторії (це традиційні місця, які обирають найбільш незвичайні студенти) прозвучала пропозиція перейти на використання російської мови на підставі її «вищої розвиненості».

Очевидно – не могло бути мови про якесь несерйозне ставлення до подібного запитання в цій особливій аудиторії. Тому спершу – подяка за складне й актуальне в тогочасних суспільно-політичних умовах запитання. Далі було визнання необхідності формулювання відповіді через опору на отриману в університеті й пізніше інформацію про методологію вирішення комплексних проблем. Довелося розпочати з викладацької етики, правничих питань і засад поточної діяльності університету. Етична і мовна частина (у сенсі володіння мовою) «отримали повну підтримку студентів». Правнича частина полягала в тому, що серед студентів не було іноземців, які володіли б тільки російською мовою, а тому всі присутні не мали труднощів зі сприйняттям нового наукового матеріалу (студенти підтвердили, що ці слова відповідають

дійсності). Останнє – Статут і засади діяльності КДУ, де всі викладачі на зібраннях перед початком навчального року чули вказівки керівництва про доцільність «звучання української мови у провідному національному університеті в усіх випадках, коли це доцільно і можливо». Висновок: спецкурс «Основи теорій відносності А. Ейнштейна» не заборонений в україномовному варіанті. Його використання знищить можливість для тих чи інших «ворогів СРСР» ганити його на основі «повної русифікації навіть КДУ».

Наступним кроком відповідального автора стало попередження про те, що подальше пояснення матиме індивідуальний і творчий характер без посилання на корифеїв, тому присутнім бажано активізувати своє критичне мислення й прискіпливо аналізувати всю логіку міркувань і висловлювань. Студенти почули такі факти:

1. У кожній централізованій багатонаціональній державі логіка управління і забезпечення її стабільності вимагають лідерства якоїсь однієї мови, на якій створюється лівова частина правничої, наукової, навчальної й мало не всієї іншої інформації. Так пояснюється відсутність однакової кількості книг на мовах усіх союзних республік Радянського Союзу.

2. Наукова лексика СРСР має іноземне походження, тому викладання фізики йде без використання понять і термінів, які винайшли і поширили на увесь світ росіяни чи українці. У фізиці всі «однаково недорозвинені».

3. А от у спроможності відтворювати і поширювати абсолютну більшість думок і висловлювань російська мова очевидним чином поступається українській мові, що можна пояснити відмінами у моментах виникнення і тривалості існування. Порівняння свідчить, що російська мова незрівнянно молодша. Найбільш очевидний приклад – повна відсутність у російській мові поняття «кохання» та усіх необхідних «супровідних» слів і понять.

Корифеям російської літератури нескінченно важко висловлюватися в емоційній сфері, де універсальне слово «любов» охоплює безмежну різноманітність явищ – від «стану Ромео і Джульєтти» (емоцій Тетяни Ларіної в її знаменитому листі) аж до «любви к Родине, футболу, к водке и дракам, анекдотам, детективам и т.д.». На основі подібних фактів і логіки можна стверджувати, що російська мова порівняно молода, що в ній побутує антикультурна формула-правило ставлення чоловіків до жінок: «Если бьет, значит е...» (на лекції 1972-го року довелося використати «культурний» варіант другої частини фрази – «значит любит»). У кількох відомих відповідальному автору на той час мовах інших народів та у доступних джерелах не доводилося зустрічати подібного ставлення чоловіків до жінок. Саме це й засвідчує і молодість, і особливості формування російської мови (чи «мови великоросів»).

4. У цей момент студенти почули, що у процесі формування вказаних думок і висловлювань глибинні структури головного мозку автора цих рядків запропонували йому найбільш вірогідне пояснення того, яким чином могли виникнути не тільки аномально великі відмінності російської мови від загалу слов'янських, а й «корисність» такого ставлення чоловіків до жінок.

- У роки існування доволі довготривалого кліматичного оптимуму з його експансією вікінгів і слов'янським заселенням Північно-Східної Русі, зменшенням залісненості й максимальної активізації знаменитого й взаємовигідного

торговельного водного шляху «з варяг у греки» (зі Скандинавії до Візантії) зиск серед слов'ян мали Київ, Смоленськ, Псков і Новгород, а от в Чернігів і Новгород-Сіверський на землях сіверян ніхто не плавав.

- Обидва князі могли прибути в Київ і настійливо вимагати «справедливого поділу мита», але не досягти нічого, окрім збройного протистояння. Вони програли і змушені були рятуватися від неминучої смерті.

- Утекти можна було тільки у північно-східному напрямі до Валдайської височини, з ріденьким чоловічим населенням, з яким слов'яни-сіверці вели торгівлю (вона відбувалася не у міні-столицях, а в поселенні Мена).

- Хоч збройні сили князів були невеликі, але їх цілком вистачило для винищення в майбутній «Великоросії» всіх осіб чоловічої статі, зріст яких був менший від радіуса задніх коліс возів (від ґрунту до осі колеса). Так зникла більша частина чоловічих генів місцевого населення.

- Жінки, на очах яких відбувалися убивства, не знали слов'янсько-сіверської говірки (їх не возили в Мена, як українці на ярмарок в Сорочинці). Тому нападники могли керувати ними тільки через немилосердні побої.

- Ось так і могла виникнути вказана «народно-російська» формула стосунків чоловіків і жінок. Це логічно пояснює і повну відсутність слова «кохання», і аномально велику кількість відмінностей російської мови від усіх інших мов слов'янської родини в аспектах емоційних висловлювань.

В аудиторії на хвилюк запанувала повна тиша.

Вона була перервана реплікою «з кутка»: «Гіпотеза вповне логічна і обоснована. В житті все могло статися саме таким чином...»

Заняття продовжилися на основі визнаної «достатньо розвинутою» української мови з повним успіхом для студентів на заліковій сесії.

А відповідальний автор кожного разу в процесі моніторингу наукових відкриттів в Національній й інших бібліотеках та вивчення матеріалів отриманих додому наукових та інших видань особливу увагу звертав на все, що стосувалося досягнень нооісторії та інших молодих і ефективних секторів досліджень. Так пощастило зустріти в науковій статті з назвою «Структура російського генофонду» в російському журналі «Природа» наступні факти, отримані з новітніх генетичних аналізів: «Тільки на заході етнічної території росіяни є генетичними нащадками слов'ян. У центральній частині російський етнос сформувався через змішування слов'ян і дослов'янського фіно-угорського населення» [14, с.26]¹¹.

Узагальнено сказане таким чином: наукове підтвердження гіпотез, що були висловлені ще в 1972 р. у розмові зі студентами, через багато років здійснила Російська академія наук. З ініціативи науковців і за дозволом В. Путіна було проведено велике дослідження генів представників мало не всіх народів Російської Федерації. Виявилося, що приблизно половина генів великоросів має слов'янське, 40 % – угро-фінське походження, а подальший внесок зробили татари (точніше – заволзькі племена). Набагато меншими були генетичні ознаки окремих європейських народів, а от монгольські гени були практично

¹¹ Malyarchuk, B.D. & Derenko M.V. (2007). The structure of the Russian gene pool / *Priroda. Nature*. № 4. 21–28. (in Russian)

відсутні. Отримані результати дуже не сподобалися керівникам Росії і вони були категорично заборонені в ЗМІ та системі освіти.

Та схоже, що вказані слова з журналу «Природа» були все ж неточними і трохи скоригованими «на догоду Путіну». Безперечні докази цього ми отримали на початку 2025 р. при ознайомленні з великою статтею колективу авторів з багатьох країн [15]¹². Акуратне дослідження чоловічих генів усіх народів Європи засвідчило, що у «Слов'янському світі» тільки у росіян кількість слов'янських генів аномально мала – удвічі менша від угро-фінських. Росіяни не мають підстав проголошувати себе слов'янами і приписувати до себе інших. бо менше третини їх генів є дійсно слов'янськими, а решта має автохтонне походження (переважно – сибірське). Та ще важливіше те, що вони поширюють про себе та інших відверту брехню й не соромляться називати себе «найдуховнішими на планеті» й «світотчем майбутньої світової культури».

Щойно викладена частина досягнень нашої «Правдивої нооісторії українців» повинна стати державно-національною зброєю в боротьбі з рашистами на «історичному фронті», в поширенні незаперечних доказів того, що носії українських генів неодноразово рятували людство за тисячі років до появи росіян і здійснили «перше одуховлення НС» як «вилучення з фауни».

Література

1. Alvin Toffler (1980). *The Third Wave*. Bantam books. New York * Toronto * London * Sydney * Auckland.

2. Dennis Meadows, Donella Meadows, Jorgen Randers. *Limits to Growth*. – М.: MSU, 1991; *Beyond Limits to Growth*. – М.: Progress, 1994; *Limits to Growth. The 30-Year Update*. – М.: ІКС “Academkniga”, 2008. (in Russian)

3. World Scientists' Warning to Humanity: A Second Notice / William J. Ripple, Christopher Wolf, Thomas M. Newsome, Mauro Galetti, Mohammed Alamgir, Eileen Crist, Mahmoud I. Mahmoud, William F. Laurance, and 15,364 scientist signatories from 184 countries // *BioScience*. 13 November 2017 (URL: <https://academic.oup.com/bioscience/advance-article/doi/10.1093/biosci/bix125/4605229>). Appeal 22-03-2026

4. EU-funded project paves path toward new era of protein sustainability (URL: <https://www.proteinreport.org/newswire/eu-funded-project-paves-path-toward-new-era-protein-sustainability>) (19-04-2023) Appeal 5-11-2025

5. Vernadsky, W. (1925). L'autotrophie de l'humanité [El. resource] / *Revue générale des sciences*. 1925. No. 17/18, pp. 495–502 (URL: <http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k171004/f500.item.zoom>).

6. Vernadsky V. I. (1944). A few words about the noosphere // *Successes of modern biology*. – 1944. – No. 18, issue. 2. – P. 113-120

7. Korsak K., Korsak Y. (2024). A real path to the complete elimination of the threat of Collapse-XXI due to the development of noosciences / *Svitoglyad*. 2024, No. 2, p. 49–51 (URL: <https://www.mao.kiev.ua/biblio/jskans/svitogliad/svit-2024-19-2/svit-2-2024-korsak-012.pdf>) (in Ukrainian) Appeal 21-03-2026

¹² Speidel, L., Silva, M., Booth, T. *et al.* High-resolution genomic history of early medieval Europe. *Nature* 637, 118–126 (2025). <https://doi.org/10.1038/s41586-024-08275-2> (URL: <https://www.nature.com/articles/s41586-024-08275-2>) Appeal 21-03-2026

8. Langgut D., Almogi-Labin A., Bar-Matthews M., Pickarski N. & Weinstein-Evron M. (2018). Evidence for a humid interval at ~56-44 ka in the Levant and its potential link to modern humans dispersal out of Africa // *Journal of Human Evolution*, 2018, V. 124, pp. 75–90.

9. Harari Y. (2014). *Sapiens. A Brief History of Humankind* / Yuval Harari. London : Harvill Seeker

10. Firestone, R. et al., (2008). Richard Firestone, Allen West, Simon Warwick-Smith. *The Cycle of Cosmic Catastrophes. Flood, Fire, and Famine in the History of Civilization*. Transl. Pomogaibo, A.F. M., Vieche (in Russian)

11. Korsak, K.V. & Lyashenko, L.M. (2017). The newest explanation of the origin and success of the Indo-European language family. *Svitohlyad*. – *World outlook*, 5, 21–27 (URI: <https://www.mao.kiev.ua/biblio/jscans/svitoglyad/svit-2017-12-5/svitoglyad-2017-5-05-korsak.pdf>) [in Ukrainian] Appeal 24-03-2026

12. Gretzinger, J., Biermann, R., Mager, H. et al. Ancient DNA connects large-scale migration with the spread of Slavs. *Nature* 646, 384–393 (2025). (URL: <https://doi.org/10.1038/s41586-025-09437-6>). Appeal 21-03-2026

13. Korsak K., Talanchuk P., Davydenko G., Kiryk T., Pokhresnyk A., Korsak Yu. and others (2022). Ancient noopredictions V.I. Vernadsky and their current consequences for the world, Ukraine and Russia. *International scientific journal «Grail of Science»*, № 14–15 (May; 2022) with the proceedings of the: IIICorrespondence International Scientific and Practical Conference “*Scientific researches and methods of their carrying out: world experience and domestic realities*”, May 27th, 2022 by NGO European Scientific Platform (Vinnytsia, Ukraine) LLC International Centre Corporative Management (Vienna, Austria). Pp. 469–486. (DOI 10.36074/grail-of-science.22.10.2021. 084) (URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/issue/view/27.05.2022/749>) (in Ukrainian) Appeal 25-06-2026

14. Malyarchuk, B.D. & Derenko M.V. (2007). The structure of the Russian gene pool / *Priroda*. – *Nature*. № 4. 21-28. (in Russian)

15. Speidel, L, Silva, M., Booth, T. et al. High-resolution genomic history of early medieval Europe. *Nature* 637, 118–126 (2025). <https://doi.org/10.1038/s41586-024-08275-2> (URL: <https://www.nature.com/articles/s41586-024-08275-2>) Appeal 21-03-2026

Information about the authors:

Korsak Kostiantyn Vitaliiovych,

Doctor of Philosophical Sciences, Professor,
Institute of Ecology, Economics and Law
9, Pyrohova St., Kyiv, 01030, Ukraine

Korsak Yurii Kostiantynovych,

PhD in Philosophy,
Senior Research Fellow,
Institute of Higher Education of the National Academy
of Educational Sciences of Ukraine
9, Bastionna St., Kyiv, 01014, Ukraine